

Arrest

nr. 325 154 van 16 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. CUYPERS *loco* advocaat K. VERHAEGEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 23 december 2022, dient op 30 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 16 maart 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 1 augustus 2023.

1.3. Op 30 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 30 oktober 2023 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Afghanistan, Pashtoun en soenniet.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

U bezit de Afghaanse nationaliteit en bent u geboren in het dorp Shohai, in de regio Ghiyas Khel op [...]. Volgens de Gregoriaanse kalender bent u geboren op [...] (Moore, 2023). U verklaarde nooit te zijn verhuisd uit Ghiyas Khel. U ging gedurende twee jaar naar school alsook naar de moskee voor religieuze lessen, u stopte hiermee na het overlijden van uw vader, [B.S.A.], en oom, [G.A.], en toen was u negen jaar.

Na het overlijden van uw vader en oom in 2015 vertrokken uw broer [A.G.B.] (o.v.: [...] – CGVS: [...]), uw oom [B.B.] (o.v.: [...] – CGVS: [...]), uw tante [Z.B.] (o.v.: [...] – CGVS: [...]) en haar kinderen uit Afghanistan. Zij werden allen reeds erkend onder de hoedanigheid van vluchteling in 2017.

Uw vader en oom werkten allebei voor de 'arbaki', Afghaanse lokale politie. Zij zijn vermoord in 2015 door de taliban omwille van het werk dat zij deden. Uw moeder, [B.B.L.], is niet hertrouwd en u bleef in Afghanistan samen met uw moeder, uw grootmoeder, twee broers, één zus en uw oom [R.] die twee jaar ouder is dan u. Na het overlijden van uw vader waren uw grootmoeder en uw oom [R.] het gezinshoofd. De algemene veiligheidssituatie in uw dorp na het overlijden van uw vader was niet veilig omwille van de gevechten tussen de taliban en de overheid.

Zonder een mannelijk gezinshoofd was het voor uw familie moeilijk in Afghanistan. U kon hierdoor niet naar school gaan. Bovendien waren er gevechten in de regio en zo werd het gevaarlijker voor u om er te blijven. Daarnaast zijn de taliban vijf keer bij u thuis gekomen op zoek naar wapens en omdat ze jonge mannen zochten om met hen te vechten in de Pansjir provincie. De taliban waren op zoek naar wapens en rekruten in heel uw dorp. U vluchtte telkenmale als de taliban langskwamen naar één van de landbouwgronden achter uw huis, die omringd waren door boomgaarden. Het eerste huisbezoek van de taliban gebeurde één maand na de machtsovername van de taliban, het vijfde en laatste huisbezoek vond plaats één maand voor u het land verliet. Na het laatste bezoek van de taliban besloot uw moeder dat u het best het land kon ontvluchten. U verliet Afghanistan tien maanden na de machtsovername van de taliban. Op 23 december 2022 kwam u aan in België en diende u een verzoek om internationale bescherming in op 30 december 2022.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omwille van het werk van uw vader.

Ter staving van uw verzoek legt u uw originele taskara voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond heeft. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omwille van het werk van uw vader (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 01/08/2023, hierna CGVS, p. 12). Verschillende inconsistenties en andere opvallende vaststellingen in uw verklaringen verhinderen echter dat er aan uw verzoekmotieven geloof kan worden gehecht.

Voorafgaand dient opgemerkt dat u zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde meer bepaald geboren te zijn op [...] (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming en fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, d.d. 30.12.2022). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd en uit de beslissing die u door de FOD Justitie werd betekend op datum van 13 januari 2023 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24

december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 bleek dat u op het ogenblik van het onderzoek minstens achttien jaar oud was, en dus niet kan worden beschouwd als minderjarige. Hiermee geconfronteerd op het CGVS antwoordt u dat u jonger bent dan uw broer, namelijk dat u vijf à zes jaar jonger bent dan [A.G.] (CGVS, p. 5), maar u blijft van mening dat u zeventien jaar bent (CGVS, p.4-5).

Uw advocaat verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat er een herziening van de leeftijdsbeslissing is ingediend (CGVS, p. 22). In de opmerkingen van de advocaat verklaarde zij dat de aangevraagde leeftijdsherziening is ingediend op basis van de verklaringen van uw oudere broer, [A.G.], die zelf erkend is als vluchteling en wiens verklaringen niet in vraag worden gesteld. Voorts vermeldt uw advocaat hierbij ook de resultaten van het onderzoek naar de wijsheidstanden, waaruit blijkt dat er sprake is van een leeftijdsinterval tussen 16 en 19 jaar, wat volgens uw advocaat overeenkomt met uw verklaarde leeftijd. Ten slotte verwijst uw advocaat ook naar de verklaringen van uw sociaal assistent in het opvangcentrum, die verwijst naar haar persoonlijke ervaringen met u, haar beeld over uw karakter en fysieke kenmerken zoals acne op het gezicht. De Commissaris-Generaal kan zich enkel baseren op de stukken die aanwezig zijn in het dossier, waardoor het CGVS zal verder werken op basis van de leeftijdsbeslissing van de FOD Justitie.

Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en dat u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer (CGVS, p. 19), dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op , het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf<https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) en de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afgaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken.

Uit uw verklaringen blijkt allerm minst dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. De u volstrekt onbekende talibanleden trachtten u immers ogenschijnlijk uit het niets te rekruteren (CGVS, p. 12). U kende geen één van de talibanleden die u kwamen rekruteren, enkel de lokale dorpelingen die zich aansloten bij de huiszoekingen kende u (CGVS, p. 13). Het is volstrekt onduidelijk waarom de taliban u zouden benaderd hebben. Uit uw verklaringen blijkt dat de taliban niet specifiek voor u kwamen maar dat men in heel uw dorp op zoek ging naar wapens en rekruten (CGVS, p. 13). Het is weinig aannemelijk dat de taliban vijf keer (CGVS, p. 12) naar uw dorp zouden komen voor het benaderen van willekeurige personen, gezien het feit dat dit niet gangbaar was zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie (zie supra). Er kan dan ook worden verwacht dat u in concreto aantoonde waarom de taliban dermate veel moeite zouden doen om u te rekruteren, doch u blijft hier in gebreke.

Waarom de taliban u zouden inlijven blijft dan ook volstrekt onduidelijk. Hoewel de taliban volgens uw relaas tijdens hun rekruteringspoging vermeldde dat uw vader voor de overheid heeft gewerkt (CGVS, p. 16), kan dit loutere feit bezwaarlijk als motief voor de taliban gelden om u te rekruteren, wel integendeel. U kan niet verklaren waarom de taliban dit argument zouden gebruiken om u te rekruteren. Indien uw vader werkte voor de ongelovige overheid kan in hoofde van de taliban immers eerder aan uw overtuiging getwijfeld worden. De idee dat de taliban u als zoon van een door hen gedode Arbaki zouden willen rekruteren om samen met hen te vechten is geenszins aannemelijk. Los van de diepe vijandschap tussen de Arbaki en de taliban waren deze laatste immers verantwoordelijk voor het overlijden van uw vader (CGVS, p. 18). Daarnaast schetst u een beeld van de taliban die op een periode van tien maanden u vijf keer probeerden te rekruteren, wat enkel

steek houdt als u een interessant profiel bent voor de taliban. Op geen enkel moment in uw relaas kan u echter aannemelijk maken waarom de taliban zo veel tijd en moeite stopten in u te laten aansluiten. Zo bent u ten eerste de zoon van een arbaki (CGVS, p. 11), die in 2015 is overleden door de taliban. Daarenboven kan u op geen enkele wijze aantonen dat u linken heeft met de taliban, terwijl de taliban net op hun lokale verankering inspelen om mensen te laten aansluiten (zie supra).

Voorts is het opvallend dat uw familie nooit heeft overwogen om opnieuw te verhuizen richting Parwan. U verklaarde dat u vijf of zes keer bent verhuisd in de periode van de machtsovername van de taliban, van en naar Parwan (CGVS, p. 7). Drie of vier dagen na de machtsovername bent u, samen met uw familie, definitief terug verhuisd naar uw eigen huis in Ghyas Khel (CGVS, p. 7). In de maanden dat de taliban vijf keer zouden zijn langskomen zou uw familie volgens uw verklaringen nooit hebben overwogen om tijdelijk terug naar Parwan te verhuizen, of om desnoods u alleen terug te sturen naar de verre familieleden in Parwan (CGVS, p. 19-20). Uw enige reden om niet terug te verhuizen naar Parwan was dat door de machtsovername de taliban overal aanwezig waren (CGVS, p. 19, 20). Als men uw verklaringen volgt is het echter duidelijk dat u een probleemsituatie schetst met een lokale intensiteit. U verklaarde immers dat de taliban tot vijf keer in uw dorp en bij uw thuis zijn langsgeslagen om u te rekruteren. Dan is het vreemd dat u en uw familie nalieten om onder te duiken in Parwan, terwijl dit wel een reële optie was voor u en uw familie in het verleden.

Daarenboven is het zeer eigenaardig hoe u aan de vijf rekruteringspogingen van de taliban wist te ontkomen. Volgens uw verklaringen zouden de talibanleden tot vijf keer toe uw hele huis doorzocht hebben alsook het ganse dorp waar u woonde (CGVS, p. 13). U verklaart dat u zich bij elke huiszoeking ging verschuilen op de landbouwgronden aan uw huis (CGVS, p. 14). Deze landbouwgronden zouden zich achter uw woning bevinden en daar waren veel boomgaarden (CGVS, p. 20). Het is ongeloofwaardig dat de taliban tot vijf keer toe op huisbezoek zouden komen op zoek naar wapens en om u te laten aansluiten, en dat u daarbij hun zoekactie vijf keer kan vermijden door te schuilen op de velden aan uw huis. Zeker in het licht van uw verklaringen dat de taliban het hele dorp zouden doorzoeken (CGVS, p. 13), is het niet aannemelijk dat deze organisatie uw huis zou doorzoeken maar nooit de velden rondom de woning zou controleren. Als de taliban dermate veel moeite zouden doen om u in te lijven kan men toch verwachten dat zij minstens de velden rondom uw woning ook zouden doorzoeken, zeker na een derde of vierde mislukte poging om u in te lijven.

Uw verklaring dat u tot tien maanden na het eerste huisbezoek in Afghanistan verbleef ondermijnt de vrees voor rekrutering die u aanhaalt (CGVS, p. 10 & 13). Gezien uw verklaring dat uw familie wist wat ze riskeren als men niet luistert naar de bevelen van de taliban, uw vader werd immers vermoord (CGVS, p. 8, 18), is het uitermate vreemd dat u beslist om nog tien maanden in Afghanistan te verblijven (CGVS, p. 10, 13 & 14). U verklaart namelijk dat u pas tien maanden na de machtsovername Afghanistan hebt verlaten (CGVS, p. 10), daarnaast verklaart u dat de taliban een eerste keer zijn langsgeslagen niet lang na de machtsovername (CGVS, p. 13) en bovendien bent u nog een maand in het land gebleven na het vijfde en laatste huisbezoek van de taliban (CGVS, p. 14). Aansluitend hierop kan u niet sterk maken wat dan de exacte aanleiding was voor u om het land te verlaten, aangezien de vorige vijf huisbezoeken onvoldoende voor u waren om het land te ontvluchten. De verklaring die u geeft om op dat moment te vertrekken, namelijk dat de taliban altijd op zoek zijn nieuwe leden en u, is niet overtuigend en kan geen wijziging aan voorgaande vaststellingen betekenen (CGVS, p. 17).

Het is tevens verbazingwekkend dat elke keer de talibanleden langskwamen voor een huiszoeking uw familie hiervan op de hoogte was. Telkenmale de taliban op weg waren voor een huisbezoek waren uw broers en zussen buiten aan het spelen en kon men u en uw ouders verwittigen (CGVS, p. 20). Daarnaast kon u via contacten in het dorp zich ervan vergewissen dat de taliban op dat moment op zoek zouden zijn naar wapens en leden (CGVS, p. 20). Het is volledig ongeloofwaardig dat een organisatie zoals de taliban, die vijf keer proberen om u te rekruteren, er niet in slagen om zonder aankondiging of verwittiging bij uw thuis aan te komen. Dat u telkenmale geluk hebt dat u op voorhand verwittigd kan worden van een bezoek door de taliban is geen afdoende verklaring. Rekening houdend met het voorgaande is het niet aannemelijk dat u erin slaagt om de taliban op die manier vijf keer te ontwijken.

Bovendien is het niet plausibel dat uw moeder in staat was om de taliban vijf keer af te wimpelen. Uw verklaringen over hoe uw moeder erin slaagde om de taliban telkenmale af te houden gaan niet verder dan een simpele uitleg dat u niet thuis was (CGVS, p. 17). Het is niet plausibel dat uw moeder, wegens uw verklaring dat er geen mannelijk gezinshoofd aanwezig was in uw familie (CGVS, p. 15), dit argument vijf keer kan gebruiken tegen een groep van tien tot vijftien talibanleden en dorpelingen (CGVS, p. 13).

Voorts zijn de gedragingen van uw familie na de bezoeken van de taliban opmerkelijk. Uw familie heeft niets gedaan nadat de taliban de eerste keer bij u thuis langskwamen op zoek naar wapens en om u te komen rekruteren (CGVS, p. 17). De reden dat er niets werd gedaan is omdat er enkel vrouwelijke gezinsleden aanwezig waren en volgens uw verklaring kunnen vrouwen niets doen (CGVS, p. 17). Daaraan gekoppeld is

het niet aannemelijk dat uw familie klaarblijkelijk geen enkele intentie heeft getoond om zichzelf te beschermen tegen verdere problemen met de taliban. Uw familie, die zich sinds het overlijden van uw vader in 2015 in een precaire situatie bevindt, heeft geen mannelijk gezinshoofd en heeft geen moeite gedaan om zich extra te beschermen wegens het ontbreken van dit gezinshoofd. U stelt eerst dat uw oom [R.], die twee jaar ouder is dan u, het gezinshoofd was samen met uw grootmoeder toen u in Afghanistan was na het overlijden van uw vader (CGVS, p. 9). Echter spreekt u zichzelf tegen wanneer u later zegt dat enkel uw grootmoeder het gezinshoofd was in Afghanistan. (CGVS, p. 15). Gegeven de zeer patriarchale samenleving in Afghanistan (EASO Country of Origin Information Report, december 2017) is het niet aannemelijk dat uw familie zou worden geconfronteerd met problemen met de taliban, maar niets zou ondernemen om deze situatie zonder mannelijk gezinshoofd te veranderen. Bovendien kan u ook geen geloofwaardige verklaring geven waarom uw familie niets heeft ondernomen om zichzelf te beschermen voor verdere vervolging door de taliban. Uw bewering dat uw familie van mening was dat de taliban u, en in het verlengde het gezin, met rust zouden laten is niet geloofwaardig gezien de context van uw familie (CGVS, p. 17). De taliban hebben in het verleden al laten zien dat ze brutaal te werk gaan, door zowel uw vader als uw oom te vermoorden (CGVS, p. 8). Deze afwachtende houding van uw moeder strookt bijgevolg niet met de ervaringen van uw familie met de taliban het gedrag dat verwacht kan worden in deze situatie.

Voorts geeft u tegenstrijdige verklaringen over wat de talibanleden vertelden toen zij bij u thuis waren. Zo zouden de talibanleden eerst niet specifiek achter u vragen en waren ze enkel geïnteresseerd in het vinden van wapens (CGVS, p. 12). Uw moeder zou echter hebben moeten liegen tegen de talibanleden als zij vroegen waar u op dat moment was (CGVS, p. 16). Wat betekent dat de taliban toch wel op zoek waren naar u. Het is vreemd dat u hierover geen duidelijkheid kan verschaffen, gezien deze huiszoekingen ervoor hebben gezorgd dat u het land bent ontvlucht (CGVS, p. 17).

Uw verklaringen dat er een poging werd gedaan om u te rekruteren en om mee te laten vechten tegen het verzet in Pansjir (CGVS, p. 12 – 18) valt moeilijk te rijmen met de beschikbare COI. Volgens de 'Afghanistan Security Situation: Country of Origin Information Report (EUAA, 2022) blijkt dat de taliban reeds op 6 september 2021 de Pansjir vallei innamen en hiermee de laatste enclave van verzet tegen hun bewind versloegen. Uit uw relaas blijkt dat de taliban hun eerste poging tot rekrutering gebeurde na de machtsovername, de tweede poging was na twee of drie maanden en toen de gevechten in Pansjir begonnen (CGVS, p. 14). Twee of drie maanden na de machtsovername van 15 augustus zou betekenen dat dit gebeurde rond oktober of november, aldus uw verklaringen (CGVS p. 14). Dit strookt niet met de datum van 6 september 2021 uit de COI (EUAA, 2022). Zoals eerder aangehaald kan u ook niet sterk maken waarom u zo'n interessant profiel bent voor de taliban, dat men u tracht in te lijven, laat staan in een periode dat heel het land onder controle raakte van de taliban. In die zin is het helemaal niet aannemelijk dat de taliban zich destijds dienden te beroepen op willekeurige en risicovolle rekruteringen.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023) en de EUAA

Country	Guidance	Afghanistan	van	januari	2023

 (https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023) blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader tewerkgesteld was als arbaki (CGVS, p. 11 - 12).

Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat het werk van uw vader geloofwaardig is. Hierbij moet worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie.

U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een medewerker van de voormalige overheid is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofd aannemelijk te maken.

Wat betreft de problemen van uw in België erkende familieleden in Afghanistan, moet aangestipt worden dat deze geen aanleiding hoeven te geven tot een toekenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofd.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw vader, samen met uw oom, acht jaar geleden is vermoord door, zo stelt u, talibanleden (CGVS, p. 18). Uw oudere broer, [A.G.], is toen Afghanistan ontvlucht samen met [Z.B.] en [B.B.]. Uw broer heeft in 2015 het statuut van vluchteling verkregen. U verklaart dat uw problemen zijn begonnen na het overlijden van uw vader (CGVS, p. 12) en niet dat uw problemen zijn gelieerd aan uw broer die hier erkend is, want u kon de periode na het vertrek van uw broer klaarblijkelijk verder blijven wonen in Afghanistan (CGVS, 12 & 18). De problemen die u beschrijft na het vertrek van uw broer en het overlijden van uw vader waren dat u niet in staat was om naar school te gaan, hetgeen u linkt aan veiligheidsproblemen en een gevoel van onveiligheid, dat er veel gevechten in de regio waren en dat u gepest werd (CGVS, p. 6, 9, 14, 19). Hoewel dit laakbaar gedrag is, zijn dat uiteraard geen vervolgingsfeiten volgens de conventie van Genève. Uw jongere broer verblijft trouwens nog steeds in Afghanistan zonder problemen (CGVS, p. 6 & 18) en zonder dat uw familie bijkomstige veiligheidsmaatregelen heeft getroffen. Hierover zegt u dat hij gewoon daar is met de familie (CGVS, p. 18). Afgaande op uw verklaringen is er dus duidelijk geen sprake van een veralgemeend risico voor uw familie vanwege uw verwanten die in België werden erkend als vluchteling. Bovendien dient elk verzoek op eigen merites te worden beoordeeld, onder andere rekening houdend met de verklaringen en de bewijzen die aangevoerd worden door de betrokken verzoeker. De eventuele problemen van uw moeder, vader, broers en zussen hoeven dan ook geen directe impact te hebben op de beoordeling van uw eigen verzoek om internationale bescherming. Uw advocate werpt op dat het werk van uw vader uitvoerig werd uiteengezet door uw broer wiens verklaringen hier niet in twijfel werden getrokken (CGVS, p. 22). Echter werden deze verklaringen in 2015 afgenomen en bent u er niet in geslaagd om heden ten dage geloofwaardige vervolgingsfeiten te formuleren voor uw eigen verzoek. Het CGVS trekt het profiel van uw vader bovendien ook niet in twijfel, maar het loutere feit dat u een familielid bent van een ANSF-medewerker is niet voldoende voor de erkenning van de status van vluchteling.

Het is merkwaardig dat u in uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw vader, in dienst voor de lokale politie, nooit heeft aangehaald. U verhaalde daar dat er veel gevechten waren in de regio en u daardoor vaak moest verhuizen. Na de machtsovername zouden de taliban bij u thuis zijn geweest om u te rekruteren (Vragenlijst CGVS, ingevuld bij DVZ d.d. 14 maart 2023). Tijdens het persoonlijk onderhoud was u van mening dat het interview goed is verlopen maar dat u niet in staat was om over uw problemen of het werk van uw vader te spreken, omdat dit niet zou zijn bevestigd geweest (CGVS, p. 4). Van een verzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, wordt evenwel verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan evenwel redelijkerwijze van u worden verwacht dat u volledige, eensluidende en samenhangende verklaringen aflegt over de incidenten die te maken hebben met de redenen voor uw vertrek uit Afghanistan, aangezien dit de kern uitmaakt van uw vluchtrelaas. Bovendien is uw concrete vrees bij terugkeer naar Afghanistan dat u net omwille van het werk van uw vader vermoord zou worden (CGVS, p. 12-13).

Gevraagd naar de gevaren die u als persoon en als gezin hebt ervaren na het overlijden van uw vader, en bijgevolg het uitblijven van een mannelijk gezinshoofd in uw gezin, kan u enkel vrij algemene situaties beschrijven (CGVS, p. 9, 14). Zo kon u sinds het overlijden van uw vader niet meer naar school gaan, werden jullie gepest en beschuldigd van spionage (CGVS, p. 9, 14). Bovendien haalt u aan dat de algemene situatie onveilig was door de oorlog en de vele problemen (CGVS, p. 9), dit staat echter los van het overlijden van uw vader.

Specifiek gevraagd naar verdere incidenten die zijn gebeurd in uw dorp na het overlijden van uw vader kan u geen afdoende verklaringen afleggen. U vervalt in meer algemeenheden, zoals een algemene onveilige situatie en dat er gevechten waren in uw regio (CGVS, p. 19). Bovendien zouden de taliban na het overlijden van uw vader niet één keer teruggekomen zijn naar uw huis en familie (CGVS, p. 19). Tot de machtsovername was er volgens uw verklaring een aanwezigheid van de overheid. Het enige vervolgingsfeit dat u linkt met het feit dat uw vader een arbaki was is dat de taliban u wilden rekruteren na de machtsovername (CGVS, p. 16). U heeft herhaaldelijk de kans gekregen om te beschrijven wat de redenen waren waarom de taliban wilden dat u hen zou bijtreden ondanks dat u de zoon en neef was van door de taliban gedode arbaki's, maar u blijft hier het antwoord op schuldig. Het enige dat u vermeldt is dat, acht jaar na het overlijden van uw vader, de taliban u wilden rekruteren omdat u de zoon was van een arbaki en er een verzet aanwezig was in de Pansjir regio (CGVS, p. 12 & 13). U slaagt er niet in om geloofwaardige vervolgingsfeiten ten aanzien van u en uw familie te beschrijven die volgden uit de tewerkstelling van uw vader.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen. De vluchtelingenstatus wordt u bijgevolg geweigerd.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>*

[PLib/2022_08 EUAA COI Report Afghanistan Security situation.pdf](#), de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35 EUAA COI Query Response Afghanistan update 1 July 31 October 2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De

taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke*

omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale

sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Verder is het zeer opmerkelijk dat u zelf geen gewag maakt van 'verwestering' wanneer u de kans krijgt om uit de doeken te doen om welke redenen u problemen vreest in geval van terugkeer, maar het slechts uw advocaat is die dit asielmotief ter sprake brengt. Indien u werkelijk van mening bent dat u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat u verwesterd zou zijn, of als dusdanig zou gepercipieerd worden, kan worden aangenomen dat u dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken.

Tijdens het onderhoud werd u tot twee keer toe gevraagd of er nog andere problemen waren in Afghanistan, die nog niet waren aangehaald en losstaan van de taliban. U verklaarde twee keer enkel problemen te hebben gehad met de taliban (CGVS, p. 13 & 22). Het is dan ook opmerkelijk dat uw advocaat op het einde van uw persoonlijk onderhoud aanhaalde dat er sprake kan zijn van verwestering door uw verblijf hier in België en Europa (CGVS, p. 22). Desalniettemin verklaarde u nog altijd uw geloof te praktiseren en is tijdens het onderhoud uw alarm afgegaan voor het islamitisch gebed (CGVS, p. 5). Dit zijn alvast indicaties dat u in elk geval op religieus vlak binnen de Afghaanse normen leeft, ook in België. Verder haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Zo heeft u niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Evenmin toont u aan dat uw uiterlijk dusdanig opvallend en onveranderlijk is dat u bij terugkeer naar Afghanistan hierdoor een doelwit zal vormen voor de maatschappij, de taliban of andere gewapende groeperingen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u voorgelegde document vermoogt niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw taskara kan immers louter als bewijs van identiteit gelden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 tot en met 48/6 en 57/1, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 20, 21 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 10, lid 3, b) van de Procedurerichtlijn, van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker gaat uitgebreid in op het hoger belang van het kind. Hij betoogt dat hij in maart 2023 aan de dienst Voogdij verzocht heeft om zijn leeftijd te herzien. Hij baseert zich hiervoor op de door zijn broer A.G.B. afgelegde verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS. Zijn broer, die in 2017 erkend werd als vluchteling, verklaarde dat verzoeker jonger is dan hem en dat hij jongere broers heeft die geboren zijn vóór 2009. Hij benadrukt dat er niet getwijfeld werd aan zijn broers leeftijd en dat diens verklaringen geloofwaardig en consistent geacht werden. Hij vervolgt dat hij een originele taskara kan voorleggen waaruit blijkt dat hij geregistreerd staat als 13 jaar oud in 2019-2020 en dat uit het medisch onderzoek van zijn wijsheidstanden blijkt dat hij een leeftijd heeft tussen de 16 en 19,9 jaar. Vervolgens verwijst hij naar de getuigenis van zijn sociaal assistente, die verklaart dat zij hem absoluut als minderjarig ervaart op basis van zijn fysiek, houding, gedrag en acné. Op basis van deze elementen en de voorgelegde stukken werd gevraagd om verzoeker opnieuw uit te nodigen om zijn maturiteit beter in te kunnen schatten en een nieuwe beslissing te nemen. De Dienst Voogdij is op deze vraag ingegaan, maar heeft verzoeker vooralsnog niet verder geïnformeerd over een nieuwe beslissing. Verzoeker werpt op dat, hoewel de stand van zaken omtrent zijn leeftijdsbeslissing meegedeeld werd tijdens zijn persoonlijk onderhoud, de commissaris-generaal hier geen rekening mee gehouden heeft. Hij stelt dat hij als een niet-begeleide minderjarige vreemdeling moet worden beschouwd, waardoor zijn hoger belang als kind gewaarborgd dient te worden in de asielprocedure. Hij stipt onder meer aan dat niet enkel de geloofwaardigheid soepeler beoordeeld moet worden, maar dat ook het belang van het kind essentieel is bij de beoordeling en de nood aan bescherming en de kwalificatie van handelingen als vervolging en/of ernstige schade. Hij benadrukt dat het voorzorgsprincipe gehanteerd dient te worden en dat bij twijfel bescherming dient geboden te worden in plaats van ontzegd en dat de inschatting van het risico op een leeftijd sensitieve wijze dient te verlopen. Volgens hem was er een positieve verplichting voor de commissaris-generaal om zijn hoger belang als kind in kaart te brengen en af te wegen. Hij verwijt de commissaris-generaal de nieuwe beslissing van de FOD Voogdij niet af te wachten, ook al werd er aangegeven dat er een verzoek tot herziening was aangevraagd. Hij vervolgt dat de commissaris-generaal een lagere bewijslast had moeten hanteren en dat zij had moeten onderzoeken wat een minderjarige die de taliban ontvlucht is na de machtsovername om bescherming te krijgen in een Europees land kan verwachten als deze na jaren terugkeert qua behandeling door de taliban in de luchthaven, bij *checkpoints* en bij hervestiging in zijn dorp.

Voorts geeft verzoeker een uitgebreide uiteenzetting omtrent de samenwerkingsplicht. Verzoeker zet vanaf p. 16 tot en met p. 30 uiteen waarom hij het niet eens is met de beoordeling van de commissaris-generaal. Hij benadrukt dat de commissaris-generaal te verregaande conclusies trekt waar zij insinueert dat hij misleidende informatie over zijn leeftijd meedeelde. Hij zet uiteen dat het leeftijdsonderzoek waar de commissaris-generaal zich op baseert geenszins feilloos is en verwijst *in concreto* naar het mailverkeer tussen zijn raadsman en de dienst Voogdij. Hij herhaalt dat er werd toegestaan dat hij zich zou aanbieden bij de dienst Voogdij met zijn originele taskara zodat deze in rekening kon worden gebracht. Volgens hem blijken de problemen met de leeftijdstest nog het meest uit het feit dat hem een leeftijd wordt gegeven die hem ouder maakt dan zijn oudere broer, terwijl het vaststaat en te zien is dat hij jonger is. Hij stipt aan dat de commissaris-generaal op de hoogte was van het verzoek om herziening van de beslissing, de elementen op basis waarvan dit verzoek werd gedaan en van het feit dat hij nog in afwachting was van een antwoord door de dienst Voogdij, maar dat zij hier toch geen rekening mee gehouden heeft en simpelweg stelt dat zij zich enkel kan baseren op de stukken die aanwezig zijn in het dossier om te verklaren waarom zij verder zal werken met de leeftijdsbeslissing van de FOD Justitie. Hij meent dat de commissaris-generaal zich ook had moeten baseren op de verklaringen van zijn broer, die consistent en geloofwaardig werden geacht. Verzoeker gaat verder ook in op zijn vluchtrelaas en meent dat er wel degelijk sprake is van gedwongen rekrutering. Hij acht het niet redelijk dat het van hem verwacht wordt de werkelijke motieven van de taliban te kennen. Hij tracht de bevindingen in de bestreden beslissing vervolgens te weerleggen.

Vervolgens geeft verzoeker een uitgebreide uiteenzetting van de verplichtingen van de asielinstanties op vlak van de landeninformatie en geeft hij kritiek op het tekort aan informatie, de bronnen waarop de commissaris-generaal zich beroept en de vaste rechtspraak van de Raad.

Verzoeker gaat verder in op de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker en benadrukt dat de hypothese van terugkeer zich wel degelijk stelt. Hij gaat vervolgens in op de wijze van beoordeling van Burundese dossiers waarbij hij de parallel doortrekt naar Afghaanse dossiers. Hij wijst erop dat CEDOCA de noodzaak ziet om de risico's bij terugkeer in kaart te brengen en reeds voor in totaal maar liefst zeventien landen een rapport heeft opgesteld waarbij de risico's bij terugkeer worden onderzocht. Hij stelt zich de vraag hoe het onderscheid voor de landen waarbij dit risico niet wordt onderzocht te verantwoorden valt. Hij wijst erop dat de *UK Upper Tribunal* een heel duidelijk onderscheid maakt tussen de risico's 'in-country' en meer algemene risico's die zich voor kunnen doen 'at the pinch-point of arrival.'

Vervolgens voert hij aan dat de risicoanalyse zich moet baseren op de concrete situatie van verzoeker en verwijst hiervoor naar het arrest *Sufi en Elmi* van het EHRM. Hij wijst op het risico dat hij loopt omdat hij vanuit Afghanistan gevlucht is naar een Europees land, waar hij om bescherming heeft verzocht tegen de Taliban. Hij heeft ook nooit onder Talibanbestuur geleefd en is niet meer teruggekeerd naar Afghanistan na de machtsovername. Vervolgens gaat hij over tot een bespreking van de gelijkenissen en verschillen met de *Sufi en Elmi* zaak.

Verzoeker zet vervolgens het risico bij terugkeer en de toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst uiteen, waarbij hij de negatieve perceptie van afgewezen asielzoekers uit Europa bespreekt. Hij wijst op het standpunt van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, namelijk dat de Afghaanse ambassade te Brussel reisdocumenten aflevert. Hij bekritiseert het feit dat hij zich dan zal moeten laten identificeren door personen die trouw zijn aan de vorige republiek, wat de ambassade een existentiële vijand van het emiraat maakt. De Taliban zullen hoe dan ook te weten komen dat hij uit België is teruggekeerd, wat tot een ondervraging en mishandeling kan leiden. Hierna haalt hij landeninformatie aan die wijst op dit risico.

Toegepast op zijn profiel stelt hij dat het risico op identificatie als iemand die vanuit Europa komt en asiel heeft gevraagd bijzonder groot is. Dit zouden de Taliban volgens hem kunnen afleiden uit de documenten die hij gebruikt om het land binnen te komen, zijn leeftijdscategorie en fysiek voorkomen, zijn kledij, de beperkte bagage die hij bij zich heeft of door uitlezing van zijn GSM, het bekijken van zijn sociale mediaprofielen, contactenlijsten, muziekdragers,.... Hij zet uiteen dat hij Afghanistan verliet toen hij vijftien jaar oud werd en dat hij net zestien jaar oud was bij aankomst in België. Hij meent dat het risico groter is als minderjarige dat hij zich bepaalde gedragingen eigen gemaakt heeft, die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan. Hij vervolgt dat hij ondertussen al anderhalf jaar weg is uit Afghanistan en dat hij sinds oktober 2022 onafgebroken in Europa verblijft. Volgens hem is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene, gezien het om zijn vormende jaren gaat. Aangaande zijn leven in België merkt hij op dat zijn integratie door zijn jonge leeftijd actueel nog beperkt is, maar dat er ook rekening dient gehouden te worden met de zekerheid dat hij zich de komende jaren verder zal ontplooien in de samenleving. Hij zet uiteen dat hij OKAN-lessen volgt en Nederlandse lessen leert in een gemengde groep. Hij verwijst hiervoor naar de verklaringen van zijn OKAN-coördinator en het klasteam. Voorts werpt hij op dat het risico zeer reëel is dat hij een gegrond risico loopt op vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan omwille van het werk van zijn vader en oom voor de Afghaanse lokale politie. Hierna betoogt hij dat er in zijn hoofde sprake is van een versnelde integratie en aanpassing aan de westerse waarden en normen omwille van het langdurig verblijf van zijn broer in België. Hij benadrukt dat zijn broer, die in 2017 erkend werd als vluchteling, een opvoed- en voorbeeldfunctie heeft. Hij voegt toe dat zijn broer al geruime tijd in België werkt en dat hij een buitenhuwelijkse relatie heeft met een Belgische vriendin. Verzoekers broer wordt warm onthaald door de familieleden van zijn vriendin, waaronder haar moeder, oom en broer. Verzoeker stipt aan dat hij in de omgeving van zijn broer opgroeit en dat zijn broer vlot de westerse waarden en normen meedeelt, waardoor hij zich sneller kan aanpassen aan de Belgische samenleving. Dat hij wordt opgevoed door iemand die in een Europees land bescherming heeft gezocht en ook heeft gekregen, en dit tegen het Talibanregime, houdt volgens hem een bijkomend risico in. Hij verwijt de commissaris-generaal de verwesteringselementen niet na te gaan tijdens zijn persoonlijk onderhoud, ondanks het feit dat zijn raadvrouw wel verwezen heeft naar het risico dat hiermee gepaard kan gaan. Dat hij aangeeft nog te praktiseren of er indicaties daartoe zijn, zegt volgens hem niets over of hij al dan niet zijn geloof kan praktiseren zoals hij wenst onder Taliban-Afghanistan of dat hij leeft volgens de daar geldende normen. Hij merkt op dat er geen vragen gesteld werden over zijn religieuze beleving, noch over zijn religieuze praktijken, noch over zijn islamitische denkbeelden en of die contrasteren met die van de Taliban.

Vervolgens wijst hij erop dat de regelgeving van de Taliban bijzonder vaag en onvoorspelbaar is en dat de controle bijzonder verregaand is. Zo is er in het algemeen sprake van een toename van het aantal voorschriften rond de scheiding der seksen, kledij, baarden, vrouwen zonder mannelijke begeleiding, muziek en het bijwonen van het gebed. Daarbij komt dat er grote regionale verschillen bestaan in de handhaving van deze gedrags- en kledijvoorschriften. Hij stelt dienaangaande opnieuw vast dat er onoverkomelijke problemen zijn met de bronnen waar men zich op beroept. De commissaris-generaal faalt er volgens hem in om zich op correcte en actuele landeninformatie te baseren. Dat hij in Europa verbleven heeft, verhoogt dit risico enkel voor onafzienbare tijd in zeer gevoelige mate. Mensen zullen immers op de hoogte zijn van zijn verblijf in Europa, net als lokale Taliban, en dit kan ook blijken uit zijn houding, zijn telefoonhouding, zijn kapsel, zijn accent, zijn moeilijkheden om zich aan te passen,....

Ten slotte wijdt verzoeker zijn uiteenzetting van p. 112–21 aan de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan en concludeert hij dat die het rechtstreekse gevolg zijn van de machtsovername door de taliban, de regelgeving die zij uitvaardigen en de reactie daarop van de internationale gemeenschap.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende nieuwe stukken:

- Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;
- Attest van de Afghaanse ambassade;
- UNHCR, *International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022*, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;
- Briefwisseling met DVZ over gebruik Laissez-Passer;
- Mailverkeer raadsman verzoeker en Dienst Voogdij met toelating tot bijkomend gesprek;
- Initiële mail verzoek tot herziening aan Dienst Voogdij van raadsman verzoeker dd. 30 maart 2023;
- Inschatting sociaal assistent;
- Kopie taskara met beëdigde vertaling;
- Verslag leeftijdsschatting;
- Bewijzen werk broer verzoeker;
- Schoolattest verzoeker;
- Klasfoto's verzoeker;
- Schoolattest verzoekers broer;
- Foto's verzoekers broer met zijn partner en haar familieleden;
- Verklaring OKAN coördinator verzoeker;
- Verklaring klasteam verzoeker;
- Verklaring over verzoekers broer.

3.2. Op 12 maart 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022;
- EUAA *Afghanistan - Country Focus* van december 2023;
- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024;
- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan Targeting of individuals* van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023;
- EUAA *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;
- EUAA *Afghanistan – Country Focus* van november 2024.

3.3. Op 13 maart 2025 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken, waarvan hij telkens de weblinks vermeldt:

- Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023;
- UN Algemene Vergadering, *Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan*, Richard Bennett, 11 oktober 2023, p. 6-7;
- UNAMA, *Human rights situation in Afghanistan: juli-september 2023 update*, oktober 2023;
- Nansen, *Nansen Note 3-23, Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan*, November 2023;
- CEDOCA, *Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023;
- UNAMA *update* 22 januari 2024;
- SIGAR, *Report to the United States Congress, Quarterly Reports, Section 2*, 30 januari 2024, pg 28, p. 16;
- Human Rights Watch, *A Disaster for the Foreseeable Future - Afghanistan's Healthcare Crisis*, februari 2024;

- Rawadari, *Intimidation, Repression And Censorship: The Status of Access to Information and Freedom of Expression in Afghanistan*, 1 mei 2024;
- UNAMA, *De Facto Authorities' Moral Oversight in Afghanistan: Impacts on Human Rights*, juli 2024;
- The Special Rapporteurs, Independent Experts and Working Groups, Special Procedures of the Human Rights Council, *International community must not normalise Taliban rule in Afghanistan*, 14 augustus 2024;
- Radio Free Europe, *The Azadi Briefing: Thousands Of Afghans Detained By Taliban's Morality Police*, 23 augustus 2024;
- OHCHR, *UN Office of the High Commissioner for Human Rights: New morality law affirms Taliban's regressive agenda, experts call for concerted action*, 30 augustus 2024 ;
- RAWADARI, *The Afghanistan Mid-Year Human Rights Situation Report January-June 30 2024*, augustus 2024 ;
- Afghan Analyst Network, *The Propagation of Virtue and Prevention of Vice Law, translated into English*, augustus 2024 ;
- EUAA, Afghanistan Country Focus, November 2024;

Volgende stukken worden nog bijgebracht:

- Asylos, *Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities*, November 2023, p. 42;
- Verklaring OKAN-leerkracht K.D.;
- Verklaring OKAN-leerkracht D.C.F.;
- Verklaring OKAN-leerkracht M.J.;
- Foto's activiteiten verzoeker;
- Inhoudstafel ingediend verzoekschrift.

3.3. Op 17 maart 2025 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Verzoekschrift erkenning geboorteakte;
- Stukkenbundel bij verzoekschrift erkenning geboorteakte;
- Bevestiging indiening verzoekschrift.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die

gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.3.1. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift en in zijn aanvullende nota van 13 maart 2025 een uitgebreide uiteenzetting waarom hij in zijn hoedanigheid als terugkeerder uit het Westen een vrees koestert bij terugkeer naar Afghanistan. Hij vestigt hierbij de aandacht op zijn leeftijd, zijn verblijf in België, zijn schoolparcours en de band met zijn oudere broer, die hier erkend werd als vluchteling. Op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie, kan volgende analyse worden gemaakt.

4.3.3.1. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. De rol van Akhundzada, als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten, is ondertussen verankerd, hoewel discussie blijft bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de ‘civic space’ wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijke middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afgaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban, als de ‘legitieme heersers’, verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land onttrokken in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en zijn inspanningen om seculier onderwijs te bannen toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 94, 101; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas, maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel, volgens deze expert, niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en, anderzijds, de verantwoordelijkheden van en gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten. Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod voor mannen van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Voorts bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent, tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder *hijab*. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 24; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt

geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten, die op sociale media werden gepubliceerd, moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij er soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023; EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de facto autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis, wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties. Verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 27). Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve in Kaboel gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was veel meer aanwezig na de afkondiging van de moraliteitswet (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice

in the *Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot '*qisas*'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot '*hudud*'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, werden op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies. Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met '*niet-mahram*' personen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze tijdens controles op straat vaststellen dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties gaat. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake

van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven, al dan niet vrijwillig teruggekeerd zijn naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afgaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werd. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 44- 45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere anonieme bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een *mullah* over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel het geval kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afgaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitsluiting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd

als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *‘zina’* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. In de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”*, mei 2024, p. 57-61).

4.3.3.4. In zijn verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij als niet-begeleide minderjarige moet worden beschouwd, waardoor zijn hoger belang als kind gewaarborgd dient te worden tijdens zijn asielprocedure en er een lagere bewijslast moet worden gehanteerd. Hij benadrukt dat zijn minderjarigheid ook in rekening moet worden gebracht bij de beoordeling van de elementen inzake zijn verwestering. Hij verwijt de commissaris-generaal geen rekening te houden met de vaststelling dat er een herziening van de leeftijdsbeslissing gevraagd werd aan de dienst Voogdij.

Verzoeker verklaart bij zijn aankomst in België op 23 december 2022, dat hij geboren is op 23 december 2006 en dat hij dus nog minderjarig was (AD CGVS, deel DVZ, bijlage 26; Fiche NBMV). Gezien er getwijfeld werd aan verzoekers minderjarigheid, werd een medische leeftijdstest uitgevoerd op 9 januari 2023. De resultaten ervan luiden onder meer als volgt: *“Het onderzoek van de handpols-radiografie wijst in de richting van een persoon met een matuur skelet. Het tandheelkundig onderzoek wijst in de richting van een persoon die 17.9 jaar is met een 95% predictie-interval tussen 16.1-19.9 en een kans van 45% dat deze persoon ouder is dan 18 jaar. Het onderzoek van de clavicula-radiografie toont hier aan dat de persoon in kwestie waarschijnlijk een leeftijd rond 28,5 jaar heeft met een standaarddeviatie van 1,5 jaar. Analyse van deze gegevens geeft mijn inziens aan dat K.B. op datum van 09-01-2023 een leeftijd heeft van 17.9 jaar met een 95% predictie-interval tussen 16.1-19.9 jaar en een kans van 45% dat deze persoon ouder is dan 18 jaar. Echter, gezien de vastgestelde algemene gebitsstatus, de maturiteit van het handpolsgewricht en het ontwikkelingsstadium van het claviculaire gewricht en hun contrast met de normale chronologische leeftijdsrelatie mag men ervan uitgaan dat de ontwikkeling van de wijsheidstanden in de boven- en onderkaak sterk vertraagd verloopt. Het is onmogelijk om de ontwikkeling van de wijsheidstanden correct in te schatten, doch op basis van handpols en clavicula lijkt het aannemelijk om er van uit te gaan dat K.B. op datum van 09-01-2023 minstens ouder is dan 18 jaar”*. Op basis van de beslissing van de FOD Voogdij van 13 januari 2023 wordt verzoeker op het moment van de leeftijdstest, zijnde 9 januari 2023, geacht minstens achttien jaar oud te zijn.

Op 30 maart 2023 dient verzoekers raadsman een verzoek tot herziening van de leeftijdsbeslissing in bij de dienst Voogdij. Hij wijst hierbij op de verklaringen van verzoekers broer die - volgens de verzoeker in 2017, volgens de bestreden beslissing in 2015 - erkend werd als vluchteling. Hij voegt daarbij een kopie van de door zijn broer afgelegde verklaringen bij de DVZ, namelijk dat hij twee jongere broers heeft, alsook een kopie van

diens verklaring bij het CGVS dat hij geboren is op 31 december 2001 en dat zijn broers en zussen op dat moment jonger dan negen jaar waren (verzoekschrift, stuk 8; aanvullende nota 17.03.25, stuk 2.8.). Verzoekers raadsman benadrukt dat de verklaringen van verzoekers broer consistent en geloofwaardig werden geacht en leidt hieruit af dat verzoeker zelf geboren is in 2006. In de mailuitwisseling verwijst hij eveneens naar zijn originele taskara, waarop vermeld staat dat verzoeker 13 jaar oud was in 2019/2020 (verzoekschrift, stuk 10; aanvullende nota 17.03.25, stukken 2.8., 2.2.). Daarnaast wijst hij op de resultaten van de orthopantomogram, waaruit blijkt dat verzoeker een leeftijd heeft tussen de 16 en 19,9 jaar (verzoekschrift, stuk 11; aanvullende nota 17.03.25, stukken 2.8., 2.9.) en de getuigenis van de sociaal assistente, die hem als minderjarig beschouwt en hiervoor verwijst naar zijn houding, zijn fysieke kenmerken, zijn gedrag en zijn acné (verzoekschrift, stuk 9; aanvullende nota 17.03.25, stuk 2.8., 2.12.).

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent het volgende gemotiveerd: *“Voorafgaand dient opgemerkt dat u zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde meer bepaald geboren te zijn op [...] (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming en fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, d.d. 30.12.2022). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd en uit de beslissing die u door de FOD Justitie werd betekend op datum van 13 januari 2023 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen [...] bleek dat u op het ogenblik van het onderzoek minstens achttien jaar oud was, en dus niet kan worden beschouwd als minderjarige. Hiermee geconfronteerd op het CGVS antwoordt u dat u jonger bent dan uw broer, namelijk dat u vijf à zes jaar jonger bent dan A.G. (CGVS, p. 5), maar u blijft van mening dat u zeventien jaar bent (CGVS, p.4-5). Uw advocaat verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat er een herziening van de leeftijdsbeslissing is ingediend (CGVS, p. 22). In de opmerkingen van de advocaat verklaarde zij dat de aangevraagde leeftijdsherziening is ingediend op basis van de verklaringen van uw oudere broer, A.G., die zelf erkend is als vluchteling en wiens verklaringen niet in vraag worden gesteld. Voorts vermeldt uw advocaat hierbij ook de resultaten van het onderzoek naar de wijsheidstanden, waaruit blijkt dat er sprake is van een leeftijdsinterval tussen 16 en 19 jaar, wat volgens uw advocaat overeenkomt met uw verklaarde leeftijd. Ten slotte verwijst uw advocaat ook naar de verklaringen van uw sociaal assistent in het opvangcentrum, die verwijst naar haar persoonlijke ervaringen met u, haar beeld over uw karakter en fysieke kenmerken zoals acne op het gezicht. De Commissaris-Generaal kan zich enkel baseren op de stukken die aanwezig zijn in het dossier, waardoor het CGVS zal verder werken op basis van de leeftijdsbeslissing van de FOD Justitie.”*

Nadat de bestreden beslissing genomen werd, weigert de dienst Voogdij op 13 februari 2024 in te gaan op het verzoek tot herziening van verzoekers leeftijdsbeslissing (aanvullende nota 17.03.25, stukken 2.8.). Op 14 maart 2025 dient verzoeker een verzoekschrift in bij de rechtbank van eerste aanleg tot erkenning van zijn buitenlandse geboorteakte in België (aanvullende nota 17.03.25, stukken 1 en 3). Verzoeker verkreeg zijn geboorteakte en nationaliteitsattest op respectievelijk 13 en 14 december 2023 bij de Afghaanse ambassade te Brussel. Op deze documenten staat te lezen dat hij geboren is op 22 april 2006 (aanvullende nota 17.03.25, stukken 2.6 en 2.7).

Verzoekers raadsman geeft ter terechtzitting weliswaar aan dat er ook een beroepsprocedure werd ingediend bij de Raad van State gericht tegen de beslissing van de FOD Voogdij, doch brengt hiervan geen stuk bij. Deze blote bewering vormt, bij gebrek aan geobjectiveerd stuk hieromtrent, geen begin van bewijs. Bovendien werd er in de overige procedures die door verzoeker werd ingeleid en zoals *supra* beschreven geen melding gemaakt van een procedure ingeleid bij de Raad van State.

Daargelaten de vraag naar de manier waarop het medisch onderzoek met het oog op de vaststelling van verzoekers meerderjarigheid geschied is en daargelaten de vraag of dit in lijn ligt met de bevindingen van het Europees Hof van de Rechten van de Mens in arrest 47836/21, F.B. t. België van 6 maart 2025, waarnaar verzoekers raadsman verwijst ter terechtzitting, kan in huidige stand van zaken niet anders dan rekening gehouden worden met de enige beslissing die voorligt, zijnde de beslissing van de Dienst Voogdij van 13 januari 2023. Er kan immers geen abstractie gemaakt worden van het *“privilege du préalable”* dat inhoudt dat de beslissing van de Dienst Voogdij als administratieve rechtshandeling geacht wordt overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is. Gezien de dienst Voogdij weigert in te gaan op verzoekers vraag tot herziening van de leeftijdsbeslissing, er geen vonnissen voorliggen inzake de door verzoeker ingeleide procedures bij de burgerlijke rechtbanken en uit geen enkel stuk blijkt dat hij gebruik gemaakt heeft van de mogelijkheid onder artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om een beroep aan te tekenen tegen de beslissing van de Dienst Voogdij, staat de vaststelling aangaande verzoekers meerderjarigheid vast. Verzoekers betoog in zijn verzoekschrift, dat hij beschouwd moet worden als een niet-begeleide minderjarige en dat geen rekening gehouden werd met zijn verzoek tot herziening bij de dienst Voogdij, is aldus niet dienstig. De Raad heeft geen rechtsmacht om de wettigheid van de beslissing van de dienst Voogdij na te gaan en deze beslissing eventueel te vernietigen. Er kan dus worden geconcludeerd dat de leeftijdsbepaling van verzoeker door de Dienst Voogdij in overeenstemming is met de wet en definitief in het rechtsverkeer aanwezig is. Voorts zijn de door verzoeker neergelegde originele taskara, die overigens reeds werd overgemaakt aan de dienst Voogdij, en de in huidige procedure

bijgebrachte stukken, zoals opgesomd onder punt 3 *supra*, niet van die aard om de beslissing van de Dienst Voogdij buiten beschouwing te doen laten. Er wordt aan herinnerd dat de Raad de bewijswaarde van de voorgelegde stukken soeverein mag beoordelen (RvS 27 oktober 2022, nr. 15.076 (c)). Hij dient niet aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet-authentiek zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde hebben. Volgens verzoeker staat op zijn originele taskara vermeld dat hij 13 jaar oud was in 2019/2020 (verzoekschrift, stuk 10; aanvullende nota 17.03.25, stukken 2.8., 2.2.), terwijl op zijn geboorteakte en nationaliteitsattest verkregen bij de Afghaanse ambassade te Brussel vermeld staat dat hij geboren is op 22 april 2006 (aanvullende nota 17.03.25, stukken 2.6 en 2.7). Verzoeker verklaarde dan weer dat hij geboren is in december 2006 en dat die exacte geboortedatum te vinden is op zijn vaccinatiekaart (NPO, p. 5). Nu verzoekers verklaringen en documenten over zijn leeftijd onderling niet consistent zijn kan aan de neergelegde documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde worden toegekend en wegen zij niet op tegen de medische resultaten van het leeftijdsonderzoek, waartegen, het weze herhaald de geëigende beroepsprocedure niet werd ingesteld.

Bijgevolg kan de Raad niet anders dan aan te nemen dat verzoeker, op het moment van de leeftijdstest, zijnde op 9 januari 2023, minstens achttien jaar oud was. Waarom verzoekers geboortedatum ingevolge dit leeftijdsonderzoek aangepast werd naar 1 januari 1996 (zie onder meer AD CGVS, deel DVZ, brief FOD Binnenlandse Zaken 18 januari 2023; NPO, p. 1; aanvullende nota commissaris-generaal) is allerminst duidelijk. Uit de vaststelling dat hij minstens achttien jaar was op 9 januari 2023, volgt louter dat hij geacht wordt minstens geboren te zijn op 9 januari 2005. De commissaris-generaal kon omtrent de geboortedatum van 1 januari 1996 niet bevraagd worden, gezien zij niet aanwezig was ter terechtzitting. Het gebruik van die geboortedatum vindt geen steun in objectieve stukken uit het administratief dossier, strookt niet met de resultaten van de leeftijdstest en wordt aldus buiten beschouwing gelaten in onderhavig arrest.

4.3.3.5. Gelet op voorgaande vaststellingen, moet worden aangenomen dat verzoeker bij het verlaten van Afghanistan, ongeveer in augustus 2022 (AD CGVS, Verklaring DVZ 14.03.23, punt 33) en op 30 december 2022, de dag waarop hij zijn beschermingsverzoek in België indiende, alleszins nog minderjarig was en dat hij bij benadering een leeftijd had van zeventien jaar oud. Er zijn geen tegenindicaties – en dit wordt evenmin betwist – dat verzoeker bij aankomst nog minderjarig was en evenmin dat hij zich meer dan tweeënhalf jaar buiten Afghanistan bevindt en inmiddels iets meer dan twee jaar in België verblijft.

4.3.3.6. In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij vooreerst rekening moet worden gehouden met de aanwezigheid van zijn broer in België en de rol die hij opneemt in verzoekers leven. Verzoekers oudere broer beschikt over een onbeperkt verblijfsrecht nadat hij in 2015 erkend werd als vluchteling (aanvullende nota 17.03.25, stuk 2.10) en vormt een essentiële steunpilaar in verzoekers leven, wat blijkt uit de verschillende stukken in het rechtsplegingsdossier.

Hierbij is het relevant om in te gaan op de invulling die verzoekers broer gegeven heeft aan zijn verblijf in België. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart verzoeker dat hij bij zijn broer verblijft en dat hij in zijn levensonderhoud voorziet. Hij voegt toe dat zijn broer elektriciteit gestudeerd heeft, dat hij al een aantal tijdelijke jobs gehad heeft, maar dat hij nog op zoek is naar een vaste job (NPO, p. 3-4). In zijn verzoekschrift gaat verzoeker hier verder op in en legt hij uit dat hij in de omgeving van zijn broer opgroeit en dat zijn broer hem vlot de westerse waarden en normen meegeeft, waardoor hij zich sneller kan aanpassen aan de Belgische samenleving. De stukken tonen aan dat verzoekers broer reeds een schooltraject achter de rug heeft en dat hij zich inzet op de Belgische arbeidsmarkt. Het studiegetuigschrift van het tweede leerjaar van de derde graad secundair onderwijs vermeldt dat zijn broer de doelstellingen van het schooljaar 2022-2023 op voldoende wijze bereikt heeft (verzoekschrift, stuk 15) en de loonfiches en het uittreksel van “mycareer” tonen de tewerkstelling van zijn broer aan van 2019 tot 2022 als student en sinds 2022 bij Accentjobs (verzoekschrift, stuk 12). Daarnaast legt verzoeker foto's neer waarop zijn broer te zien is samen met zijn Belgische vriendin en haar gezin (verzoekschrift, stuk 16). De moeder van de vriendin van zijn broer bevestigt dat hij al een drietal jaar een relatie met haar dochter heeft. Zij verklaart dat verzoekers broer een zelfstandige, behulpzame en oprechte jongen is, die regelmatig bij hen over de vloer komt en die enorm veel respect heeft voor hun gezin. Zij geeft aan dat hij een harde werker is en graag vooruit wil in zijn leven en besluit dat zij heel trots is op hem en nog veel van hem kan leren (verzoekschrift, stuk 19). Verzoekers broer was bovendien aanwezig ter terechtzitting om hem te steunen.

Er kan, gelet op verzoekers jonge leeftijd niet van hem verwacht worden dat hij, in geval van terugkeer naar zijn dorp en regio van herkomst er steeds zal in slagen om de omstandigheden van zijn verblijf in België en meer bepaald de aanwezigheid van zijn broer in België, die hier al tien jaren verblijft en de een onbeperkt verblijfsrecht heeft verworven en waarmee hij een goede band heeft, te verhullen. Er bestaat dan ook een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoekers specifieke familiale situatie in België de perceptie die in Afghanistan leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen ten aanzien verzoeker als terugkeerder uit een Westers land, nog verder

versterkt. Bovendien kan geen abstractie gemaakt worden van wat volgt.

4.3.3.7. Verzoeker werpt middels zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota van 13 maart 2025 met de daarbij gevoegde verschillende stukken verder zicht op de wijze waarop hij invulling geeft aan zijn leven in België. Gelet op de uiteenlopende profielen van de opstellers van voorgaande getuigenissen en stukken, alsook het feit dat deze brieven verschillende omstandigheden toelichten, kan hieraan een zekere bewijswaarde inzake het voorgehouden profiel worden toegekend. Uit de verschillende stukken blijkt immers wat volgt.

Uit verzoekers schoolattest blijkt dat hij voor het schooljaar 2023-2024 ingeschreven was in de OKAN-klas van de Go! Athena campus Pottelberg tweede en derde graad te Kortrijk (verzoekschrift, stuk 13).

Verzoekers klasteam bevestigt dat verzoeker sinds 2023 lessen volgde in de OKAN-school en getuigt dat hij aanvankelijk een eerder teruggetrokken jongen was. Het klasteam legt uit dat hij initieel opgevangen werd door andere Afghaanse jongeren, maar dat hij al vrij snel integreerde en ook vriendschappen opbouwde met andere jongeren, ondanks de taalbarrière. Volgens het team heeft hij een open houding ten aanzien van de Nederlandse taal en toont hij dagelijks doorzettingskracht om de taal goed te leren. Zo heeft hij een schriftje waarin hij nuttige woorden noteert, maakt hij kaartjes met Nederlandse begrippen op om ook buiten de lessen te kunnen oefenen en herhaalt hij nieuwe woordenschat op zijn telefoon. Het klasteam benadrukt verder dat niet alleen zijn leerevolutie, maar ook zijn persoonlijke ontwikkeling zeer gunstig verloopt, nu hij nooit betrokken is bij ruzies, zeer vriendelijk en hulpvaardig is en een groot respect heeft voor alle leerkrachten en het ondersteunend personeel. Hij helpt zijn medeleerlingen met het vertalen van nieuwe woorden en zal spontaan de leerkrachten helpen opruimen. Er wordt besloten dat hij hard werkt aan het uitbouwen van een toekomst in België en dat hij er alles aan doet om verdere vooruitgang te boeken (verzoekschrift, stuk 18).

Verzoekers OKAN-coördinator verklaart dat verzoeker sinds zijn inschrijving in de OKAN-klas in september 2023 een mooi traject heeft afgelegd. Hij getuigt dat verzoeker volop bezig is met een alfabetiseringstraject en dat dit goed vooruit gaat, gezien hij aanspreekbaar is en andere leerlingen helpt met de Nederlandse taal. Volgens hem wil verzoeker graag een positieve toekomst uitbouwen in België (verzoekschrift, stuk 17).

Hij legt eveneens getuigenissen neer van verschillende OKAN-leerkrachten, die hem tijdens zijn schoolparcours begeleid hebben. Eén van de leerkrachten getuigt dat zij sinds september 2023 les gaf aan verzoeker en dat hij langzaam maar zeker leerde, spreken, lezen en schrijven. Hij viel haar op doordat hij een flinke, rustige leerling was, die een duidelijke prioriteit gevonden had in het leren van het Nederlands. Zij vervolgt dat hij haar op de speelplaats vaak aansprak om een praatje te maken, woorden uit te leggen die hij niet begreep en wat meer over zichzelf te vertellen. Zij getuigt dat, hoewel de lessen niet altijd makkelijk gingen, hij bleef volhouden en gestaag vooruitging. Zij stelt dat hij zeer gemotiveerd is om te werken en iets van zijn leven te maken, wat geïllustreerd wordt door zijn werkzaamheden bij Deliveroo. Zij voegt nog toe dat hij het goed stelt bij zijn broer thuis (aanvullende nota 13.03.25, stuk 2). Een andere OKAN-leerkracht getuigt dat verzoeker aan zijn alfabetiseringstraject begonnen is met een heel gemotiveerde en gedreven houding. Zij stelt dat hij volhardend is en al heel mooie stappen vooruit gezet heeft. Zij vervolgt dat hij naar school is blijven komen tot het einde van het schooljaar 2024-2025, desondanks dat hij in april 2024 meerderjarig werd. Hij is op zoek gegaan naar een job en samen met het schoolteam hebben zij gezocht naar een manier om zijn scholing verder te zetten. Zij omschrijft verzoeker als een jongen met een positieve houding, die graag wil bijleren en die zich heel open opstelt zowel naar de Nederlandse taal als naar alle aspecten van de Vlaamse cultuur. Zij meent dat hij zich ondertussen een aantal kenmerken van de Vlaamse cultuur eigen gemaakt heeft, zoals een omgang met mensen van verschillende geslachten. Zij voegt toe dat hij zich snel geïntegreerd heeft in de klasgroep, dat hij snel contact legt met andere leerlingen, ongeacht hun afkomst of cultuur en dat hij veel respect toont voor leerkrachten, medeleerlingen en ondersteunend personeel (aanvullende nota 13.03.25, stuk 3). Een derde leerkracht verklaart dat verzoeker al tijdens zijn eerste dagen in de OKAN-klas een positieve indruk naliet. Zo legt zij uit dat hij, ondanks dat hij nog weinig scholing gehad had, onmiddellijk een goede studiehouding aannam en heel gemotiveerd was om bij te leren. Zij preciseert dat hij spontaan aanvullende vragen stelde, extra notities maakte en erin slaagde om zich te focussen op de les en rustig te zijn. Voorts getuigt zij dat zij hem, net als zijn broer aan wie zij een aantal jaar voordien les gaf, ervaarde als een vriendelijke, zachtaardige en behulpzame jongen. Volgens haar valt hij niet op tussen andere jongeren, gezien hij een gelijkaardige kledingstijl heeft, sociaal is, zich openstelt voor jongeren van zowel Vlaamse als andere afkomst, graag sport op de speelplaats en graag naar muziek luistert. Zij besluit dat heel wat jongeren een voorbeeld mogen nemen aan zijn ingesteldheid en de manier waarop hij in het leven staat (aanvullende nota 13.03.25, stuk 4). Daarnaast legt verzoeker verschillende foto's voor van klasactiviteiten, waarop hij te zien is met leerkrachten en klasgenoten van verschillende nationaliteiten en geslachten (verzoekschrift, stuk 14; aanvullende nota 13.03.25, stuk 5).

Middels deze stukken toont verzoeker de mogelijke impact van zijn verblijf en activiteiten in België op zijn handelingen, gedragingen en overtuigingen alsook de mate waarin zijn activiteiten in België ertoe zouden kunnen leiden dat hij door de *de facto*-overheid in Afghanistan dan wel de lokale gemeenschap als verwesterd zal worden beschouwd of als iemand die de sociale, morele of religieuze normen heeft overschreden.

Het geheel van voorgaande elementen wordt bovendien weerspiegeld door verzoekers verklaringen ter terechtzitting. Verzoeker woont in bij zijn broer, die eveneens aanwezig was ter terechtzitting (zie *supra*). In goed Nederlands verklaart hij dat zijn broer hem met veel zaken helpt, dat hij veel vrienden heeft, dat hij zich bezig houdt met het leren van de Nederlandse taal en dat hij werkt in een ploegensysteem in een fabriek. Zijn raadvrouw benadrukt dat zijn broer hem wegwijs maakt in de Belgische samenleving en dat hij terug kan vallen op diens netwerk, dat onder meer bestaat uit zijn Belgische vriendin, wat onderbouwd wordt door de stukken zoals *supra* besproken.

4.3.3.8. Uit het geheel van de bijgebrachte stukken en verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf in België en hierdoor wordt ondergedompeld in de Belgische of Europese waarden en normen. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school en op de activiteiten met zijn klasgenoten en leerkrachten. Daarnaast kan er niet aan voorbijgegaan worden dat verzoeker is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd en dat hij hierbij gesteund wordt door zijn leerkrachten, alsook zijn oudere broer die in België erkend werd als vluchteling, die een stabiele relatie onderhoudt met een Belgische dame en waarbij hij inwoont. Dat verzoeker verklaart dat hij ondertussen tewerkgesteld is in een fabriek getuigt, hoewel dit op zich geen blijk geeft van verwestering, van een doorgedreven wil tot integratie in zijn hoofde.

Zo uit het geheel van informatie die thans voorligt als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, de manier waarop hij zich hiervoor heeft ingezet en zijn persoonlijkheid geëvolueerd is, het zich eigen maken van één van de landstalen en zijn zeer nauwe band en samenwonen met zijn broer die erkend werd als vluchteling en hier over een netwerk beschikt, een impact heeft op de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt.

Het is aannemelijk dat verzoeker zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving gedurende zijn verblijf alhier, onbewust 'Belgische of Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken eigen heeft gemaakt en dus zijn denken en doen gewijzigd heeft, zoals blijkt uit de hierboven besproken stukken van het rechtsplegingsdossier en de verklaringen ter terechtzitting. Er kan daarbij, hoewel verzoeker reeds meerderjarig is, redelijkerwijze worden aangenomen dat hij blootgesteld werd aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving onder het taliban-regime zoals hoger beschreven, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn herkomstland, zal worden gepercipieerd als aangetast door de Europese waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Er kan worden aangenomen dat hij deze 'Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken, gelet op zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds meer dan tweeënhalve jaar en de aanwezigheid van zijn broer in België, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de heersende verstrengde wetgeving, voorschriften, gebruiken, aanbevelingen, regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals heden vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen alsook de plaatselijke gebruiken en normen die onder het taliban-regime eveneens aanzienlijk werden aangescherpt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker, die een goede band heeft met zijn vrouwelijke leerkrachten en geen probleem heeft met de buitenhuwelijkse relatie van zijn broer met een Belgische onderdane, grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021. Tot slot weegt verzoekers evolutie doorheen zijn schooltraject in België ook door op de vaststelling dat hij in Afghanistan geen school gelopen heeft en als analfabeet en minderjarige in België is aangekomen (AD CGVS, Verklaring DVZ, 14.03.2023).

Bij de beoordeling van de vrees moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijks leven.

Het is niet mogelijk om met zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, maakt verzoeker, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, aannemelijk dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan. Er dient vooral te worden gewezen op de volgende elementen eigen aan verzoeker: (i) het feit dat hij bijna drie jaar geleden als minderjarige zijn regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten; (ii) zijn verblijf in België sedert meer dan twee jaar; (iii) het niet-betwiste gegeven dat zijn oudere broer in België verblijft, hij de vluchtelingenstatus werd toegekend, thans over een onbeperkt verblijfsrecht beschikt en een relatie onderhoudt met een Belgische dame; (iv) zijn doorzettingsvermogen, integratie, wil en ondersteunend netwerk in België, zoals blijkt uit zijn eigen verklaringen ondersteund door de talrijke getuigenverklaringen, rekening houdend met zijn ongeschoold karakter bij aankomst; (v) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap waardoor hij dreigt als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

4.3.4. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

4.3.5. Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA *Country Guidance* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

4.3.6. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

4.4. Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO